

בבית המשפט העליון

ע"א 2576/18

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקשות: 1. מריה בן צבי
2. ויויאן גזית

נגד

המשיב: פקיד שומה חולון

בקשה למתן סעד זמני בערעור על פסק הדין של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט ה' קירש) בע"מ 4338-12-14

בשם המבקשות: עו"ד יואב מוזר

בשם המשיב: עו"ד עודד טאובר

החלטה

1. המבקשת 1 היא בעלת דירה (להלן: הדירה), שחלקה הושכר לטובת הצבת ציוד הנחוץ להפעלת אנטנה סלולרית שהוצבה על גג הבניין. בגין הצבת הציוד האמור, קיבלו המבקשת 1 ובתה, המבקשת 2, דמי שכירות (להלן: דמי השכירות), החייבים במס הכנסה (ועל כך אין מחלוקת). המבקשות הגישו ערעורים על שומות המס שבהן חויבו לשנים 2005-2010, בין היתר בטענה כי יש להתיר להן לנכות מדמי השכירות הוצאות מימון בגין הלוואה שנטלה המבקשת 1 (להלן: הוצאות המימון) והוצאות נוספות, ואלה נדונו במאוחד. ביום 6.2.2018 דחה בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט ה' קירש) את הערעורים וקבע, אשר להוצאות המימון הנטענות, כי אלו היו הוצאות פרטיות ועל כן בדין לא נוכחו מהשומות שהוציא המשיב.

2. ביום 27.3.2018 הגישו המבקשות לבית משפט זה ערעור על פסק הדין שבגדרו טענו – בתמצית – כי קיים קשר ישיר בין הוצאות המימון הנטענות לבין ההכנסות מדמי השכירות ועל כן קביעתו של בית המשפט המחוזי שלפיה ההלוואה ניטלה לצורך פרטי ולא לצורך ייצור הכנסה שגויה היא. ביום 17.4.2018 הוגשה "בקשה לעיכוב

ביצוע" פסק הדין, היא הבקשה שלפניי. בבקשה זו נטען כי רשויות המס החלו בביצוע פסק הדין ושלחו למבקשות שומות בסך עשרות אלפי ש"ח. לטענת המבקשות, ביצוע פסק הדין עלול לגרום להן נזק בלתי הפיך נוכח מצבן הכלכלי הדחוק. בעניין זה נטען כי המבקשת 1 היא אלמנה מבוגרת המתקיימת מקצבת פנסיה ומדמי ביטוח לאומי; כי המבקשת 2 אינה עובדת; וכי בן זוגה של האחרונה מפרנס את משפחתם בדוחק, וממילא בני הזוג מקיימים "הפרדה רכושית". לפיכך, ונוכח סיכויי הערעור הגבוהים (כנטען) מבוקש להורות על עיכוב ביצוע פסק הדין.

3. התבקשה תשובת המשיב, שבה נטען כי הבקשה לא מצדיקה חריגה מהכלל המורה על ביצוע מידי של פסק דין שעניינו חיוב כספי; וכי בענייננו לא מתעורר חשש שלא יהיה ניתן להחזיר את המצב לקדמותו לו יתקבל ערעורן של המבקשות, שסיכויו אינם גבוהים לשיטת המשיב. לטענת המשיב המבקשות לא עמדו בנטל להוכיח כי ייגרם להן נזק בלתי הפיך כתוצאה מביצוע פסק הדין; וכי לבקשה לא צורפו מסמכים המעידים על מצבן הכלכלי הנטען. לדברי המשיב, ממידע הקיים אצלו בדבר ההכנסות השנתיות של המבקשות עולה תמונה שונה מזו הנטענת על ידן בבקשה לעיכוב ביצוע (כמפורט שם), ושיעורן של אלו עולה בהרבה על חוב המס נושא פסק הדין. כן נטען כי מנתונים המצויים אצל המשיב עולה כי המבקשות נוסעות לחו"ל באופן תדיר. המשיב מוסיף וטוען כי גם השיקול שעניינו סיכויי הערעור צריך להוביל לדחיית הבקשה, משזה מכוון לקביעות עובדתיות בפסק הדין של בית המשפט המחוזי, שניתח את טענות המבקשות באופן מעמיק ומפורט.

4. לאחר עיון בבקשה, בתשובה לה ובצירופותיהן באתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות. תחילה, יש להעיר כי יש לסווג את הבקשה שלפניי כבקשה לסעד זמני בערעור. כידוע, כלל הוא כי הזוכה בפסק הדין זכאי הדין ליהנות מפירות זכייתו (תקנה 466 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, שחלה גם על ערעורים בענייני מס הכנסה מכוח תקנה 9 לתקנות בית משפט (ערעורים בענייני מס הכנסה), התשל"ט-1979; ראו בש"א 8240/96 חנני נ' פקיד שומה חיפה, פ"ד נ(5) 403, 405 (1997)). כדי לסטות מכלל זה, על המבקש סעד זמני להוכיח שני תנאים מצטברים, המקיימים ביניהם יחס של "מקבילית כוחות": כי סיכויי הערעור גבוהים; וכי מאזן הנוחות נוטה לטובתו במובן זה שבלא עיכוב הביצוע לא ניתן יהיה להשיב את המצב לקדמותו אם יתקבל הערעור, או שייגרם לו נזק חמור ובלתי הפיך (ראו ע"א 672/15 ג.א.א. ניהול ותפעול בע"מ נ' פקיד שומה אילת, פסקה 5 (22.2.2015)). עסקינן בבקשה לסעד זמני בנוגע לפסק דין המטיל חיוב כספי, אשר כידוע הנטייה היא שלא לתת סעד זמני המעכב את ביצוע התשלומים בגינו, אלא במקרים שבהם בית המשפט שוכנע כי

המבקש לא יוכל לגבות בחזרה את הכסף ששילם אילו ערעורו יתקבל (ע"א 833/13 חברת האחים מ.ר.ש. לוי בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים, פסקה 13 (9.6.2013); ע"א 2552/11 ברנע נ' פקיד שומה חיפה, פסקה 6 (6.6.2011)). בענייננו, המשיב הוא המדינה, ולכן אין חשש שהמבקשות לא תוכלנה לקבל את כספן בחזרה אילו יתקבל ערעורן. כמו כן, כפי שציין המשיב, טענות המבקשות בדבר נזק בלתי הפיך שעלול להיגרם להן כתוצאה מביצוע פסק הדין נטענו במידה רבה בעלמא, ובכלל זאת לא הובאו תימוכין למצבן הפיננסי העדכני. מטעמים אלה סבורני כי שיקולי מאזן הנוחות מטילים את הכף לדחיית הבקשה, ואף מבלי שאדרש לסיכויי הערעור, איני רואה להיעתר לבקשה והיא נדחית.

בנסיבות העניין, לא ייעשה צו להוצאות.

ניתנה היום, א' בסיון התשע"ח (15.5.2018).

ש ו פ ט